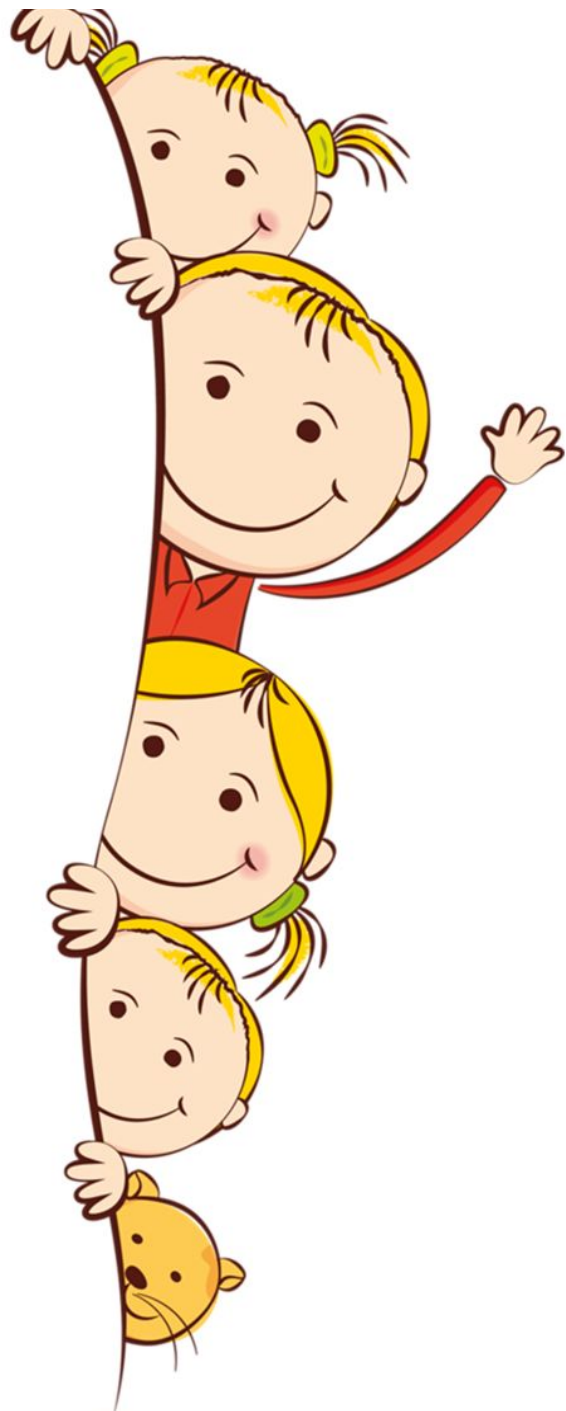

*Роль батьків у проходженні
адаптаційного періоду
першокласників та формуванні
позитивної самооцінки*

дітей

(батьківські збори 01.03.18)

Період адаптації розпочинається 1 вересня і триває в кожній дитині по-різному (від трьох місяців до одного року).

До проблем адаптаційного періоду переважно відносять:

- 1) труднощі, зв'язані з новим режимом дня;
- 2) труднощі адаптації дитини до класного колективу;
- 3) труднощі в сфері взаємовідносин з вчителями;
- 4) труднощі, обумовлені зміною домашньої ситуації при вступі дитини до школи.

Успішність проходження
адаптаційного періоду залежить
від готовності самої дитини
входити в навчальну діяльність:

- ▶ *фізична готовність*
- ▶ *Інтелектуальна*
- ▶ *мотиваційна*
- ▶ *вольова*
- ▶ *комунікативна*

Фізична готовність:

Режим

Підйом. Ранкова гімнастика, водні процедури, сніданок.

Дорога до школи

Заняття в школі тривають до 12.00 по 30 хвилин. Перерва між шкільними заняттями і домашніми має бути 3-3,5 години. Цей час витрачається на обід, післяобідній відпочинок, заняття за інтересами, прогулянку, на свіжому повітрі. Для першокласників, для дітей зі слабким здоров'ям важливий денний сон протягом години.

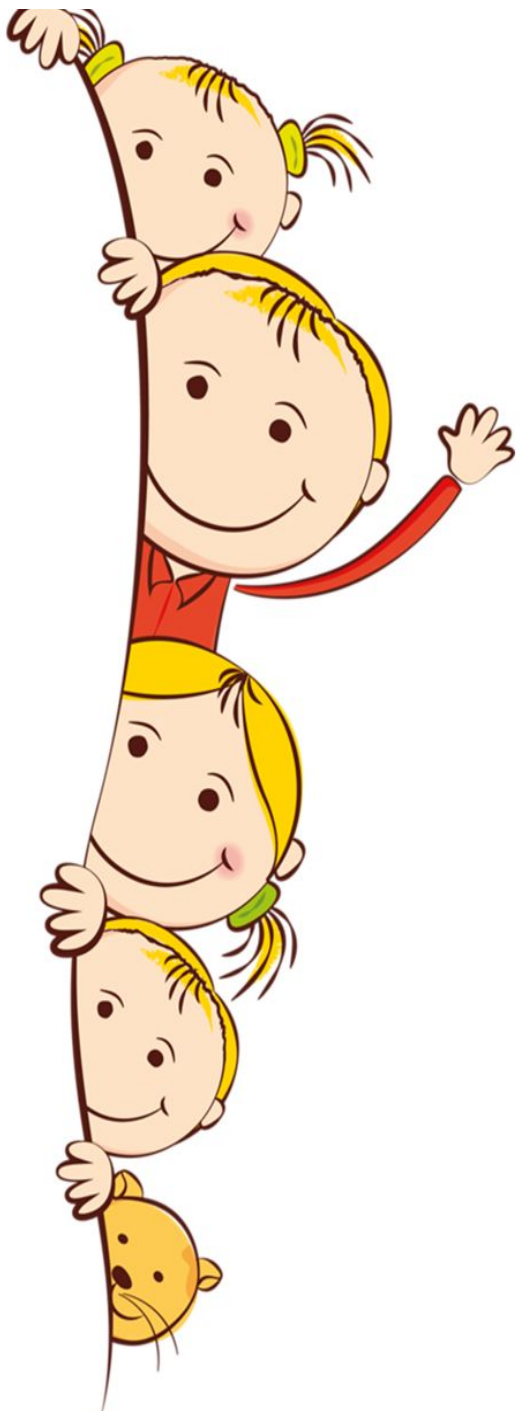
Виконання домашніх завдань. Близько 16 години учень приступає до виконання домашніх завдань. Раціонально обладнаний робочий куточок сприяє зосередженості, а звичка підтримувати в ньому порядок, виховує почуття відповідальності.

Вечірній відпочинок.

Вечеря

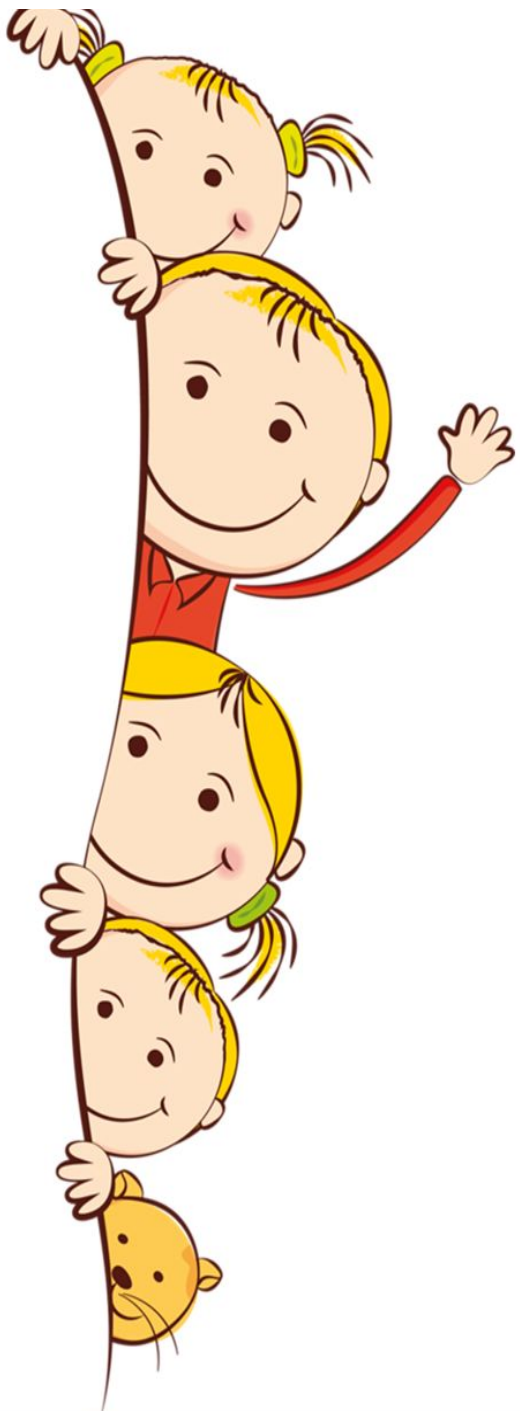
Перед сном дитина має скласти в ранець все, що необхідно до занять, підготувати одяг, взуття до наступного дня.

Сон о 21.00 год. Щоб забезпечити достатньо глибокий сон, необхідно привчити дитину лягати спати і вставати завжди в один і той самий час;

Інтелектуальна готовність:
містить сформованість
пізнавальних процесів.

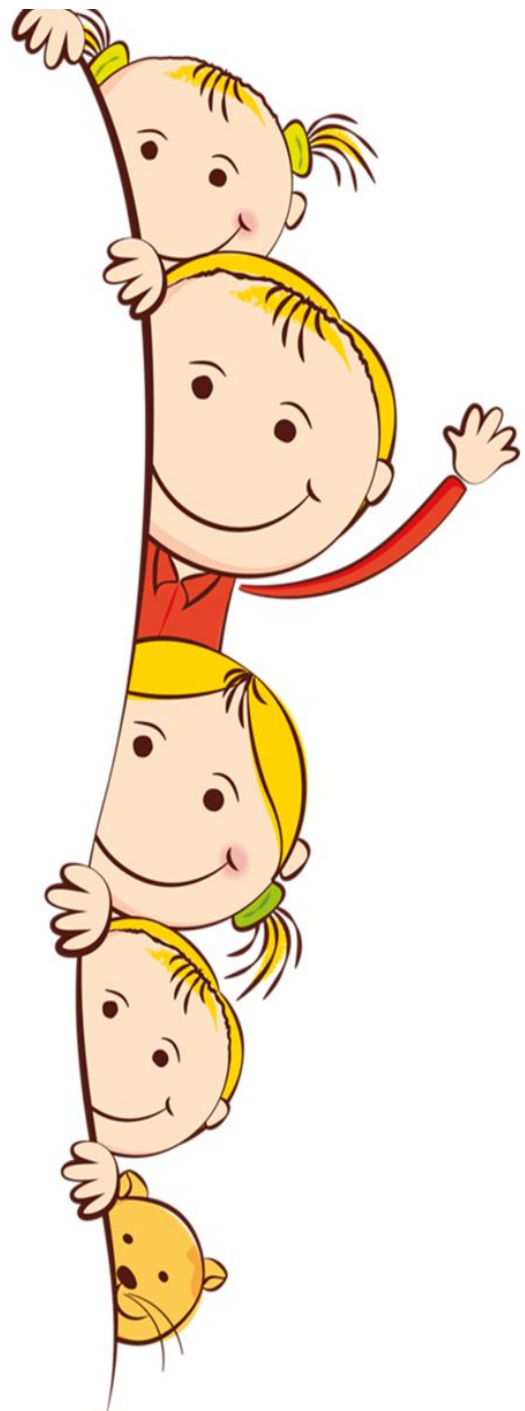
Потрібно формувати певний
рівень понять, правил,
розширювати словниковий
запас і запас знань, які
дозволяють побачити спільне
в предметах, явищах, діях.

Мотиваційна готовність:

бажання школяра прийняти нову для нього соціальну роль. Для цього важливо, щоб школа подобалася своєю головною діяльністю - навчанням.

Вольова готовність потребує від учня вміння поставити мету, прийняти рішення, намітити план дій, виконати його, виявити зусилля; оцінити результат свого вольового зусилля.

Комунікативна готовність:

має на меті уміти ввійти в дитяче товариство, діяти разом з іншими, поступатися, підкорятися. Тобто ті риси, які забезпечують безболісну адаптацію дитини, яка сприяє її позитивному розвитку. Краще адаптовані ті діти, які мають **високе й адекватне самооцінювання**, вони показують високий рівень комунікативної готовності, низький рівень - діти з **низьким самооцінюванням**.

«Що таке самооцінка?»

- ▶ **Самооцінка особистості** - це оцінка людиною своїх якостей, здібностей, вчинків, себе, рівня успішності власної діяльності, оцінки своєї особи іншими людьми, виходячи із системи цінностей людини.

Хто формує самооцінку дитини?

- ▶ Основа самооцінки дитини закладається залежно від того, як із нею поводяться батьки.

Якщо вони розуміють і приймають її, терпляче ставляться до її недоліків і промахів, вона виростає з позитивним ставленням до себе. Якщо ж дитину постійно «виховують», критикують і муштрують, її самооцінка виявляється низькою, хибною.

Криза 7 років – це період народження соціального «Я» дитини.

- ▶ зміни в його поведінці: упертість і схильність до сперечання, надмірна сором'язливість або навпаки – спалахи агресії і гніву, замкнутість, дратівливість, підвищена стомлюваність і загальмованість.
- ▶ дитина починає втрачати свою дитячу безпосередність;
- ▶ дитина починає усвідомлювати своє соціальне «Я», тобто бачити себе як частину суспільства;
- ▶ починає грати нові соціальні ролі;
- ▶ з'являється здатність до аналізу ситуації;
- ▶ схильність до кривляння;
- ▶ часті ознаки кризи – проблеми з самооцінкою. Психологічні зміни можуть негативно позначитися на успішності дитини.

Як ми, батьки, підтримуємо самооцінку дитини?

Дитині потрібно, щоб її:

- ▶ Любили
- ▶ Розуміли
- ▶ Визнавали
- ▶ Поважали
- ▶ Щоб вона була комусь потрібна й близька
- ▶ Щоб у неї був успіх у справах, навчанні та роботі.
- ▶ Щоб вона могла реалізувати власні здібності, удосконалюватися, поважати себе.

№ 1, 3, 6, 7, характеризує установку на подолання перешкод – **2, 0 чол.**

№ 2, 19, 18, 11, 12, 16 - товарищкості, дружня підтримка - **1, 1 чол.**

№ 4 стійкість положення (бажання добиватися успіхів, не долаючи труднощі - **0, 4 чол.**

№ 5 – стомлюваність, загальна слабкість, невеликий запас сил - **5, 1 чол.**

№ 9 - мотивація на розваги - **0, 1 чол.**

№ 13, 21 – бажання побути наодинці, самотність - **1, 1 чол.**

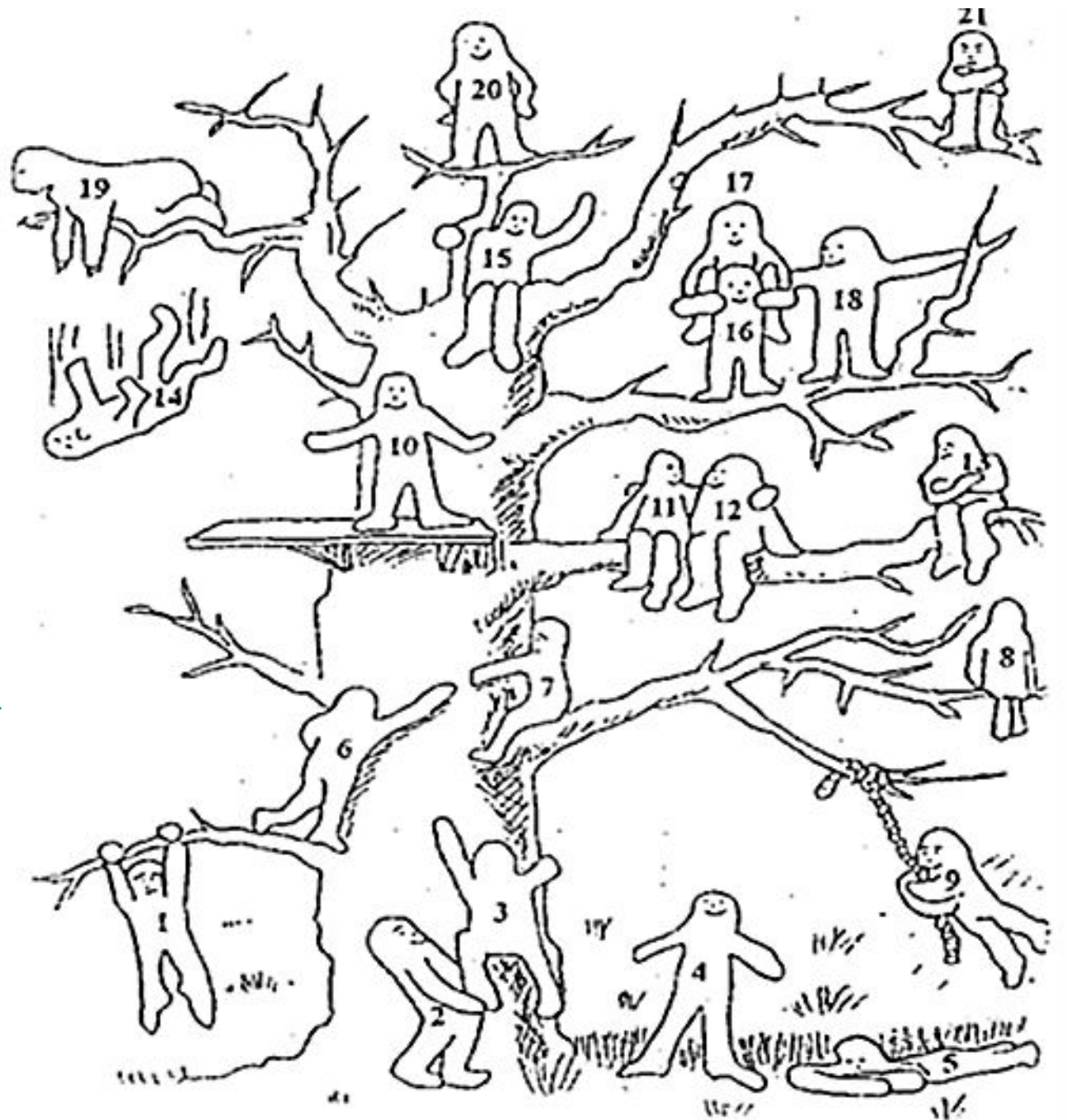
№ 8 – характеризує ізольованість замкнутість, тривожність – **0, 0 чол.**

№ 10, 15 - комфортний стан, задоволеність, висока адаптація, схильність до лідерства - **1, 4 чол.**

№ 14 – мотивація до розваги без подумки про наслідки - **1, 0 чол.**

№ 20 часто вибирають як перспективу учні із високою самооцінкою і установкою на лідерство – **4, 2 чол.**

№ 17 - **1, 0 чол.**

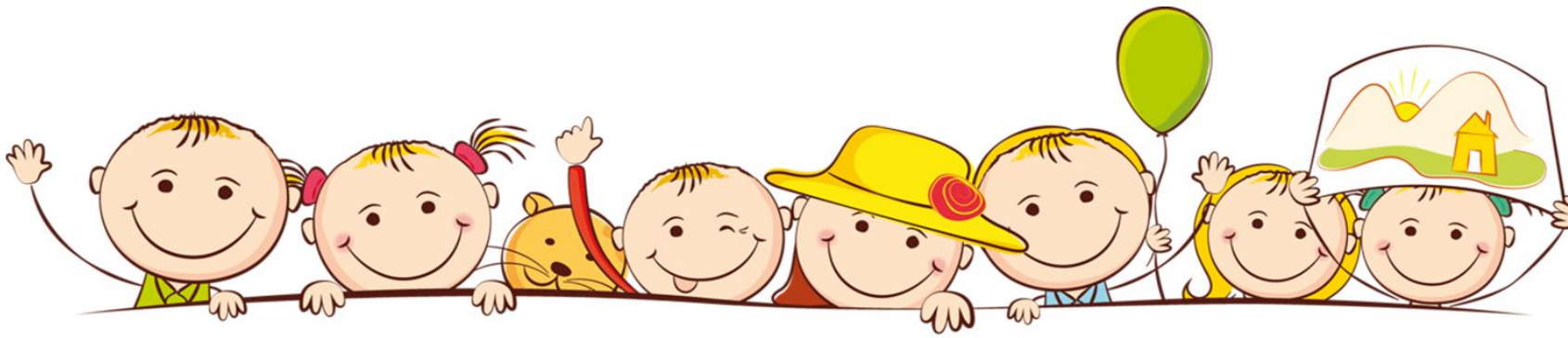

Щоб підтримувати самооцінку та відчуття самоцінності у дітей батькам потрібно:

- ▶ Безумовно, приймати дитину такою, якою вона є.
- ▶ Активно співчувати її потребам і хвилюванням.
- ▶ Бути разом із нею (читати, поділяти захоплення, відпочивати).
- ▶ Не втручатися в ті її заняття, з якими вона справляється самостійно.
- ▶ Допомогати, коли просить.
- ▶ Підтримувати успіхи.
- ▶ Довіряти їй свої почуття.
- ▶ Конструктивно розв'язувати конфлікти.
- ▶ У повсякденному спілкуванні використовувати фрази: «Мені добре з тобою», «Мені подобається, як ти...», «Ти, звичайно, упораєшся», «Як добре, що ти в нас є».
- ▶ Якомога частіше обнімати дитину.

Тест: «Які Ви батьки?»»

- Необхідно вибрати одну з трьох відповідей, яка оцінюється:
 - можу і завжди так роблю 3 бали
 - можу, але не завжди так роблю 2 бали
 - не можу 1 бал

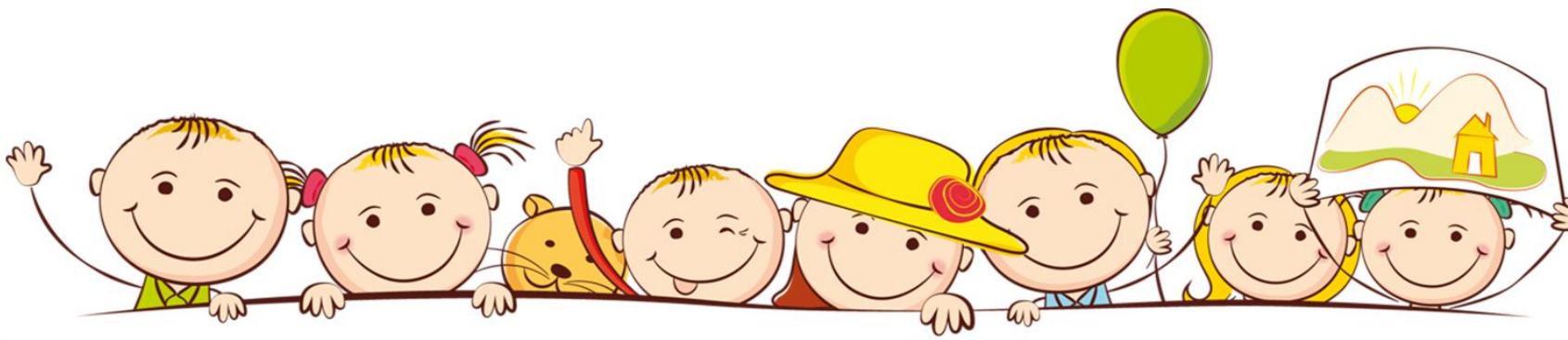
Чи можете ви?

1. У будь який момент залишити свої справи і зайнятися дитиною?
2. Порадитись з дитиною незважаючи на її вік?
3. Поставити себе на місце дитини?
4. Вибачитись перед дитиною в разі своєї неправоти?
5. Стримати себе, якщо вчинок дитини роздратував вас?
6. Чесно зізнатись собі, що ставлення до дитини в сім'ї впливає на її гармонійний розвиток?
7. Взяти відповідальність за виховання дитини на себе, не перекладаючи її на родичів та вчителів?
8. Розповісти дитині про повчальний випадок зі свого дитинства, який показує вас у невивідному світлі?

Чи можете ви?

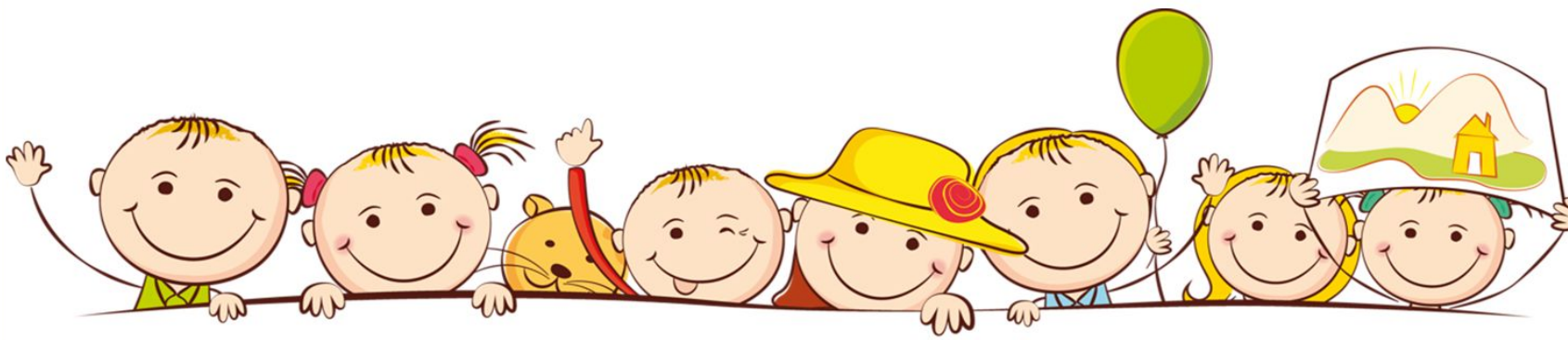
9. Завжди стримуватись від слів, здатних боляче вразити дитину?
10. Пообіцяти дитині, що виконаєте її бажання за хорошу поведінку?
11. Контролювати свої емоції в присутності дитини, що визвані сімейними негараздами?
12. Не відреагувати, коли ваша дитина вдарила, грубо штовхнула вас, просто незаслужено образила іншу дитину?
13. Встояти проти дитячих прохань і сліз, якщо впевнені, що це - примха, скороминуча забаганка?

30 -39 балів.

Дитина — найбільша цінність у вашому житті. Ви прагнете не тільки зрозуміти, а й пізнати її, дотримуватися найпрогресивніших принципів виховання і постійної лінії поведінки.

Інакше кажучи, ви дієте правильно і можете сподіватися на добрі результати у вихованні успішної особистості.

16-30 балів.

Піклування про дитину — питання для вас першорядне. Ви маєте здібності вихователя, але не завжди застосовуєте їх послідовно і цілеспрямовано. Часом ви занадто суворі, в інших випадках — надміру м'які, крім того, ви схильні до компромісів, котрі послабляють виховний процес. Вам слід серйозно замислитись над своїм підходом до виховання дитини.

Менше 16 балів.

Перед вами постали серйозні проблеми стосовно виховання дитини. Вам бракує або знань, або бажання і прагнення виховати дитину як особистість, а можливо, і того і другого. Бажано порадитись із спеціалістами — педагогами, психологами, ознайомитись з літературою з питань сімейного виховання.

«Важкі діти» - ті, в яких немає душевного контакту з дорослими».

С. Соловейчик

Найкращий спосіб зрозуміти свою дитину - навчитися уважно її слухати

А. Макаренко

